

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 17.05.2023

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1184

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
- β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 968/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
- γ. της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (Β' 1440),
- δ. του άρθρου έκτου, παρ. 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α 1273/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 5597/21-12-2020),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 19.01.2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της '.....', Α.Φ.Μ., κατοίκου ΑΘΗΝΩΝ επί της οδού αριθ., κατά της υπ' αριθ. /20.12.2022 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω οριστική πράξη, του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 19.01.2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ‘.....’, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ’ αριθ./20.12.2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, ποσό φόρου εισοδήματος 3.976,48 €, πλέον πρόσθετος φόρος/πρόστιμο ποσού 1.988,24 €, επιπλέον δε ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 340,98 €, ήτοι σύνολο 6.305,70 €.

Η ως άνω διαφορά φόρου, προέκυψε μετά τον μερικό έλεγχο φορολογίας εισοδήματος, που διενεργήθηκε από το 1^ο ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, σύμφωνα με την αριθ./05.09.2022 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της ως άνω Υπηρεσίας, συνεπεία του με αριθ. πρωτ. ΔΕΛ/08.04.2019 ΕΞ 2019 ΕΜΠ εγγράφου της Διεύθυνσης Ελέγχου, όπου διαπιστώθηκε βάσει της από 20.12.2022 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, αποκρυσταλλώσιμα φορολογητέα ύλη, η οποία για το φορολογικό έτος 2016 θεωρείται προσαύξηση της περιουσίας από καταθέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς της ημεδαπής, η οποία λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/13.

Ο φορολογικός έλεγχος αφού έλαβε υπόψη του όλα τα στοιχεία που είχε στην διάθεση του, καθώς και το με αρ. πρωτ. ΑΤ/23.11.2022 υπόμνημα της προσφεύγουσας μετά το κοινοποιηθέν σημείωμα διαπιστώσεων άρθρου 28 του Κ.Φ.Δ., κατέληξε στα παρακάτω μη δηλωθέντα εισοδήματα, τα οποία αναλύονται ως κατωτέρω:

Φορολογικό έτος 2016

α/α	Τράπεζα	Λογαριασμός	Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό καταλογισμού
9			8/1/2016	ΜΤΦ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ	Μεταφορά μέσω winbank	400,00
11			29/1/2016	ΜΤΦ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ	Μεταφορά μέσω winbank	1.000,00
13			7/2/2016	ΜΤΦ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ	Μεταφορά μέσω winbank	500,00
17			1/3/2016	ΜΤΦ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ	Μεταφορά μέσω winbank	400,00
24			23/9/2016	ΣΥΜΨΗΦ/ΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΜΕΤΑΦΟΡΑ	8.950,00
30			22/12/2016	ΣΥΜΨΗΦ/ΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΜΕΤΑΦΟΡΑ	800,00
ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ – ΑΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ						12.050,00

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο συντάχθηκε η έκθεση μερικού ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, και εκδόθηκε στο όνομα της προσφεύγουσας, η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, φορολογικού έτους 2016.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση /τροποποίηση της παραπάνω Πράξης, του Προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

“1. Αυθαίρετο - Αναιτιολόγητο και μη Νόμιμο της Κρίσεως της από 20¹⁵-12-2022 Έκθεσης Ελέγχου της φορολογικής Αργής – Παράνομη και Εσφαλμένη έκδοση της οικείας πράξης καταλογισμού φόρου

2. Παράνομη και Εσφαλμένη έκδοση των οικείων πράξεων καταλογισμού φόρου κατά τις διατάξεις του άρθρ. 21 του Ν.4172/2013

3. Παράβαση της Αρχής της Αναλογικότητας κατ' α. 25 Συντάγματος και του Δικαιώματος στη Δίκαιη Δίκη κατ' α. 6 της Ε.Σ.Δ.Α.”

Επειδή, οι διατάξεις του Ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167/23-07-2013), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 21. Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας”.

Άρθρο 29. Φορολογικός συντελεστής

“4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)”.

Επειδή, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 21 του ν. 4172/2013, ορίζεται, ότι, “Με την παράγραφο 1 του άρθρου 21 ορίζεται η έννοια του φορολογητέου κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα ως το σύνολο των εσόδων από επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση επιχειρηματικών δαπανών, αποσβέσεων και επισφαλών απαιτήσεων. “

Επειδή, οι διατάξεις του Κ.Φ.Δ., ορίζουν, ότι:

Άρθρο 39. Δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας

Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

Επειδή, σύμφωνα και με την δημοσιευθείσα στις 07-04-2016 απόφαση του ΣτΕ 884/2016 Β' Τμήμα επταμ. : «(Α) ...Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να

υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος –

Επειδή, με την ενδικοφανή της προσφυγή, η προσφεύγουσα για τις πιστώσεις με α/α 9 ποσού 400,00 €, α/α 11 ποσού 1.000,00 €, α/α 13 ποσού 500,00 €, & α/α 17 ποσού 400,00 €, ήτοι συνολικού ποσού 2.300,00 €, επικαλείται, ότι όλες οι ως άνω πιστώσεις προέρχονται από τον κ., και αφορούν σε επιστροφή προκαταβολής για αγορά μεταχειρισμένου αυτοκινήτου. Προς τούτου προσκομίζει και επικαλείται, το με ημερομηνία 23.12.2015 ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ μεταξύ του προαναφερθέντος ως πωλητής, της προσφεύγουσας και του κ. [σύντροφος της προσφεύγουσας ως αναφέρεται στην ενδικοφανή προσφυγή], ως αγοραστής, σύμφωνα με το οποίο συμφωνήθηκε η αγορά ενός ΙΧ οχήματος μάρκας, με αριθμό κυκλοφορίας και αριθμό πλαισίου, αντί συνολικού τιμήματος ποσού οχτώ χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (8.500 €) εκ του οποίου το ποσό των δύο χιλιάδων τριακοσίων ευρώ (2.300 €) καταβλήθηκε ως προκαταβολή σε μετρητά κατά την ημέρα υπογραφής του ως άνω συμφωνητικού, ήτοι την 23.12.2015, το δε υπολειπόμενο ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων ευρώ (6.200 €) συμφωνήθηκε να καταβληθεί σε μετρητά ή τραπεζική κατάθεση έως την 23.02.2016. Για την καταβολή δε του εν λόγω ποσού προκαταβολής κατά το ποσοστό του 50% που αναλογούσε δεδομένου ότι η αγορά επρόκειτο να γίνει, ως προκύπτει και από το ως άνω συμφωνητικό, από κοινού με το σύντροφό της, προχώρησε, σε ανάληψη από τους τηρούμενους τραπεζικούς της λογαριασμούς του ποσού των 1.1150,00 € που της αναλογούσε ως εξής: α) από τον τηρούμενο στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία με αριθμό λογαριασμό της i) ποσό ύψους πεντακοσίων είκοσι ευρώ (520,00 €) την 19-12-2015 και ii) ποσό ύψους εξήντα ευρώ (60,00 €) την 20-12-2015 και β) από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με αριθμό λογαριασμό της i) ποσό ύψους τετρακοσίων ευρώ (400,00 €) την 11-12-2015 και ii) ποσό ύψους εκατό ευρώ (100,00 €) την 21-12-2015 (ως προσκομιζόμενες κινήσεις των ως άνω τραπεζών).

Ωστόσο, για προσωπικούς τους λόγους, αποφάσισαν από κοινού με το σύντροφό της να μην προχωρήσουν στην εν λόγω αγοραπωλησία, με αποτέλεσμα ο πωλητής να υποχρεωθεί σε επιστροφή της καταβληθείσας στον ίδιο προκαταβολής. Προς τούτο προσκομίζεται η από 19.10.2021Υπεύθυνη Δήλωση του κ., σύμφωνα με την οποία, "επέστρεψε το ποσό των 2.300,00 € στην κα. Τα χρήματα αυτά αφορούσαν προκαταβολή για την αγορά του αυτοκινήτου του η οποία εν τέλει δεν πραγματοποιήθηκε για λόγους που αφορούσαν την κα Ως εκ τούτου, της επέστρεψε τα χρήματα ως κάτωθι: 08.01.2016

κατέθεσε 400 €, 29.01.2016 κατέθεσε 1.000 €, 7.02.2016 κατέθεσε 500 € και 1.03.2016 κατέθεσε 400 €'.

Επειδή, το ως άνω Ιδιωτικό Συμφωνητικό δεν φέρει βεβαία ημερομηνία [δεν υπάρχει καμία θεώρηση του γνησίου των υπογραφών των συμβαλλομένων μερών, προκειμένου να προκύπτει η ημερομηνία υπογραφής τοι ιδιωτικού συμφωνητικού], και ούτε αποδεικνύεται με τραπεζική κατάθεση η καταβολή των χρημάτων στον κ., καθώς η προκαταβολή υπερβαίνει τα 500,00 €, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν γίνονται δεκτοί και απορρίπτονται.

Εξάλλου, το ποσό της προκαταβολής επιστρέφεται εξ' ολοκλήρου σε λογαριασμό της προσφεύγουσας, και όχι κατά το ήμισυ, εφόσον η προσφεύγουσα του έδωσε τη μισή προκαταβολή ως ισχυρίζεται.

Συνεπώς οι υπό κρίση ως άνω πιστώσεις συνολικού ποσού 2.300,00 €, στο υπό κρίση φορολογικό έτος 2016 για την προσφεύγουσα, αποτελούν ανατιπολόγητη προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του Άρθρου 21 Ν.4172/2013.

Επειδή, με την ενδικοφανή της προσφυγή, η προσφεύγουσα για τις πιστώσεις με α/α 24 ποσού 8.950,00 € & α/α 30 ποσού 800,00 €, ήτοι συνολικού ποσού 9.750,00 €, επικαλείται, ότι, οι ως άνω πιστώσεις αποτελούν επιστροφή χρημάτων τα οποία είχε κατά το παρελθόν δανείσει στον Κο Πιο συγκεκριμένα, κατά το έτος 2005, ο οικογενειακός της φίλος, ο οποίος σημειωτέον ζει μόνιμα και δραστηριοποιείται στην Αμερική, ζήτησε να τον συνδράμει οικονομικά προκειμένου να προχωρήσει στην αγορά ενός εστιατορίου. Η παράδοση του ανωτέρω ποσού στον κ. έγινε σε μετρητά, κατά την επίσκεψή της στην Αμερική περί τις αρχές έτους 2005 καθώς ο ίδιος δε διέθετε λογαριασμό σε ελληνική τράπεζα ώστε να του καταβάλει το εν λόγω ποσό με τραπεζική μεταφορά. Ούτως προχώρησε την 17-01-2005 στην ανάληψη του ποσού των εννέα χιλιάδων εκατό ευρώ (9.100,00 €) από τον τηρούμενο στην τράπεζα με αριθμό τραπεζικό της λογαριασμό, το οποίο παρέδωσε, κατά τα ως άνω στον κ. Η ως άνω ανάληψη δε, αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας από τις οικείες εγγραφές του τραπεζικού βιβλιαρίου που αφορά στον με αριθμό λογαριασμό μου στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία, αντίγραφο του οποίου προσκομίζεται.

Περαιτέρω, ισχυρίζεται, ότι, ο κ., προχώρησε, μέσω τηρούμενου από τη μητέρα της,, στην Ελλάδα τραπεζικού λογαριασμού στην κατάθεση προς αυτή την 23-9-2016 του ποσού των οχτώ χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα ευρώ (8.950,00 €) και ακολούθως την 22-12-2016 του ποσού των οχτακοσίων ευρώ (800,00 €), ήτοι του συνολικού ποσού των εννέα χιλιάδων επτακοσίων πενήντα ευρώ (9.750,00 €), επιστρέφοντας ούτως το ποσό που του είχε δανείσει και δη ελαφρώς προσαυξημένο, εκτιμώντας την παρέλευση δεκαπέντε (15) περίπου ετών από το δανεισμό χωρίς ουδέποτε να τον ενοχλήσει για την επιστροφή των χρημάτων. Άπαντα δε τα ως άνω πραγματικά περιστατικά επιβεβαιώνει και ο ίδιος με το από 17-11-2022 έγγραφό του με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής του από αρμόδιο προς τούτο, Συμβολαιογράφο της Νέας Υόρκης.

Επειδή, η ανάληψη των χρημάτων αλλά και τα δηλωθέντα εισοδήματα δεν αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, καθώς δεν αποδεικνύεται καθ' ουδένα τρόπο η

παράδοση των χρημάτων στον κ., μη προσκομίζοντας κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει βέβαιη χρονολογία συμβάσεως δανείου με τον προαναφερθέντα.

Εξάλλου, απορίας άξιον είναι, γιατί ο κ. επιστρέφοντας το δανεισθέν ποσό, κατέθεσε τα χρήματα σε λογαριασμό της μητέρας της ως ισχυρίζεται και όχι σε τραπεζικό λογαριασμό της ίδιας της προσφεύγουσας, εφόσον πρόκειται για χρήματα που του δάνεισε η προσφεύγουσα. Σημειώνεται, ότι, οι ως άνω πιστώσεις έγιναν μέσω ATM με χρέωση του υπ' αριθ. / λογαριασμού του οποίου δικαιούχος είναι η του Α.Φ.Μ.

Συνεπώς οι υπό κρίση ως άνω πιστώσεις συνολικού ποσού 9.750,00 €, στο υπό κρίση φορολογικό έτος 2016 για την προσφεύγουσα, αποτελούν ανατιμολογήτη προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του Άρθρου 21 Ν.4172/2013.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, σχετικά με τις πιστώσεις οι οποίες θεωρούνται ως εισόδημα αγνώστου πηγής και φορολογούνται ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως αυτές καταγράφονται στην από 20.12.2022 Έκθεση Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, καθόσον η φορολογική αρχή φέρουσα το βάρος της απόδειξης, απέδειξε με πραγματικά περιστατικά τα στοιχεία εκείνα τα οποία στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη προσαύξηση περιουσίας από αιτία που δεν δικαιολογείται.

Εξάλλου, ο φορολογικός έλεγχος, κατά τη διερεύνηση των πραγματικών περιστατικών για την αποδιδόμενη παράβαση, έλλειψη οποιασδήποτε εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης εξήγησης εκ μέρους του προσφεύγοντα, δύναται να εξάγει συμπεράσματα λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τις άμεσες αποδείξεις αλλά και τις έμμεσες αποδείξεις ή άλλως τεκμήρια, τα οποία συνιστούν αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις.

Ο φορολογικός έλεγχος επεξεργάστηκε το σύνολο των δεδομένων που είχε στη διάθεση του, τόσο στο στάδιο του ελέγχου όσο και στο στάδιο της ενδικοφανούς προσφυγής, και χρησιμοποίησε κάθε πρόσφορο μέσο προκειμένου να καταλήξει στο πόρισμά του, λαμβάνοντας υπόψη τις ισχύουσες διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται αναλυτικά στην οικεία Έκθεση Ελέγχου,

Απέδειξε δε, με πραγματικά περιστατικά, τα στοιχεία εκείνα τα οποία στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη προσαύξηση περιουσίας, λαμβάνοντας υπόψη, προκειμένου να προσδιορισθεί η αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη, το σύνολο των εισοδημάτων του προσφεύγοντα, η δε προσφεύγουσα φέρουσα το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου, την οποία επικαλείται, δεν αιτιολογεί αυτή, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην ως άνω έκθεση ελέγχου, καθόσον ζητήθηκαν πληροφορίες για τις πιστώσεις που δεν μπορούσαν να διασταυρωθούν με τα δηλωθέντα εισοδήματα, για την υπό κρίση χρήση.

Ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας *“περί ανατιμολόγητο της κρίσεως της έκθεσης ελέγχου και παράνομης και εσφαλμένης έκδοσης της οικείας πράξης”*, δεν γίνονται δεκτοί και απορρίπτεται. Σχετική και η μνημονευθείσα ανωτέρω 884/2016 απόφαση του ΣτΕ.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας όπως προβλέπεται από το άρθρο 25 του Συντάγματος είναι αβάσιμος, διότι δεν παραβιάζεται

η αρχή της αναλογικότητας δεδομένου ότι ο τρόπος υπολογισμού των επιβληθέντων φόρων και προστίμων προβλέπεται ευθέως στους νόμους ν. 4172/2013, ν.4174/2013 και ν. 4337/2015, καθώς και ν. 2859/2000 και η φορολογική αρχή προέβη στην επιβολή του με βάση τη διαπιστωθείσα παράβαση. Κι αυτό επειδή το κρίσιμο στοιχείο που διέπει την αρχή της αναλογικότητας είναι η ύπαρξη εύλογης σχέσης μεταξύ συγκεκριμένου διοικητικού μέτρου και επιδιωκόμενου νομίμου σκοπού. Τη σχέση αυτή την έχει σταθμίσει ο νομοθέτης λαμβάνοντας υπόψη τον επιδιωκόμενο σκοπό, που δεν είναι άλλος από την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης, τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου και των πρόσθετων φόρων για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, και την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, διαμέσου της εξασφάλισης της καταβολής των οφειλομένων φόρων. Άλλωστε, όπως έχει κριθεί με την 2402/2010 ΣτΕ: “...όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί”.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η ελεγκτική αρχή ενήργησε σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας. Ως εκ τούτου, δεν τίθεται θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας της εννόμου προστασίας.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με αριθ. πρωτ./19.01.2023 ενδικοφανούς προσφυγής της “.....”, Α.Φ.Μ....., και την επικύρωση της κάτωθι πράξης:

της υπ’ αριθ./20.12.2022 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου του 1^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, **Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – καταλογιζόμενο ποσό φόρου εισοδήματος βάσει της παρούσης απόφασης.**

Η φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής :

ΣΥΝΟΛΟ ΦΟΡΟΥ ΓΙΑ ΚΑΤΑΒΟΛΗ: 6.305,70 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.